
Sự Tích Con Chim Quốc

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Lời: Nguyễn Uyên ♦ Minh Họa: Hùng Lân

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Quốc ở đâu? Còn sống hay đã chết? Không ai rõ, nhưng câu chuyện về tình bạn keo sơn, gắn bó thì đã lan truyền khắp nơi. Ai ai cũng xem đó là tấm gương sáng để con cháu mình noi theo. Và chim Quốc thường được mọi người nhắc đến bằng một cái tên rất đẹp: *chim Đỗ Quyên*.

Ngày xưa, có hai người bạn tên là Nhân và Quốc sống chung với nhau như anh em ruột thịt. Vì cả hai đều là học trò nghèo và mồ côi cha mẹ từ nhỏ nên họ thương yêu, đùm bọc nhau lắm.

Năm ấy mất mùa đói kém, Nhân và Quốc phải mỗi người mỗi ngả để tự đi kiếm sống.

Nhân đến phố Bến xin làm thuê cho một phú ông. Phú ông thấy Nhân thật thà, chăm chỉ nên rất tin cậy và gả con gái cho Nhân. Do chịu khó làm ăn, vợ chồng Nhân trở nên giàu có. Nhân giàu nhưng không quên tình bạn, luôn nhớ tới Quắc.

Lúc Nhân ở xa về, đọc thư biết Quắc đã bỏ đi. Nhân buồn khóc mấy ngày rồi cuối cùng Nhân quyết định lại đi tìm bạn. Nhân đi vào khu rừng sâu vắng lặng. Vừa đi Nhân vừa gọi:

— *Quắc ơi! Quắc ơi! Quắc ở đâu?*

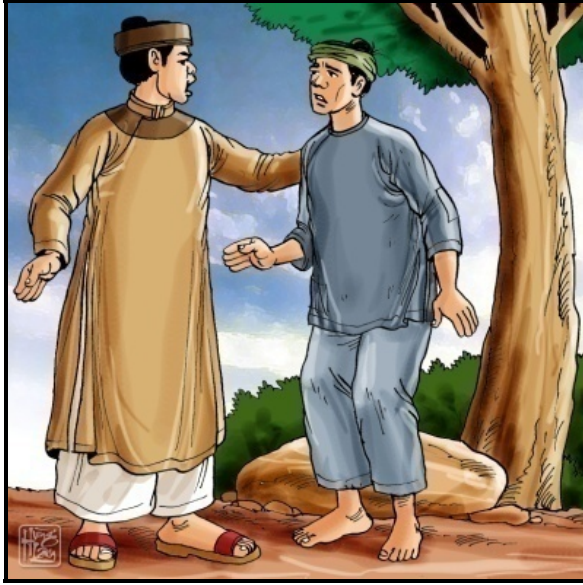
Nhân đi mãi, gọi mãi, cho đến hơi thở cuối cùng. Nhân chết hóa thành chim Quốc.

Cuộc sống hằng ngày cứ diễn ra đều đều. Vợ Nhân khó chịu ra mặt. Quắc hiểu và không muốn gia đình Nhân đổ vỡ vì mình, nên Quắc âm thầm ra đi. Quắc để lại lá thư nói rằng: “*Quắc sẽ đi đến một nơi xa để sinh sống. Nhân khỏi phải tìm Quắc nữa...*”

Một hôm, Nhân quyết định đi tìm bạn. Nhân đi khắp nơi, hỏi thăm khắp chốn. Cuối cùng, Nhân cũng gặp được Quắc. Quắc cho Nhân biết cuộc sống của Quắc rất khó khăn, ngày no ngày đói thật thường.

Nhân mời Quắc về nhà mình và nói:

— *Anh hãy về nhà tôi. Chúng mình đã coi nhau như anh em ruột thịt thì lúc no lúc đói đều cần phải có nhau.*

Rồi Nhân đưa Quắc về nhà.

Vợ Nhân vốn là người sống ích kỷ nên khi thấy chồng đưa bạn về, chị ta gọi chồng vào buồng và than trách:

— *Bạn bè từ thuở nào, sao lại đưa về nhà? Thêm miệng ăn, làm hao tổn tiền của.*

Nhân rất buồn nhưng không dám nói cho Quắc hay.